

The background features a gradient from light green at the top to dark blue at the bottom. On the left side, there is a large, semi-circular scale with numerical markings from 140 to 260 in increments of 10. Several circular patterns, some solid and some dashed, are scattered across the background, some containing arrows. The main title is centered on the right side.

ŻOŁNIERZE WYKLĘCI ZIEM KALISKIE

PRZEDSTAWIENIE WAŻNYCH POSTACI PEŁNIĄCYCH SŁUŻBĘ W SIŁACH
ZBROJNYCH KALISZA

KRÓTKI WSTĘP

Pierwszego września 1939 roku wybuchła druga wojna światowa. Wojska niemieckie zaatakowały cały nasz kraj. Siedemnastego września wojska ZSRR przekroczyły wschodnią granicę Polski i ruszyły w stronę rzeki Bug.

II Rzeczpospolita przestała istnieć...

W tej prezentacji chcielibyśmy wam opowiedzieć o naszych Kaliskich Żołnierzach Wyklętych, którzy tak dzielnie i mężnie walczyli o wolność naszej ojczyzny!

JAN KEMPIŃSKI

Jan Kempieński urodził się 4 lutego 1921 roku koło Ostrowa Wielkopolskiego. Jego pseudonimy brzmiały „Błysk” oraz „Szary”.

Za prowadzenie działań sabotażowych przeciwko niemieckiemu okupantowi został skierowany do Dachau. Udało mu się uciec z transportu po czym przedostał się do Polski i pod nazwiskiem Jan Nowak walczył na Lubelszczyźnie w szeregach AK.

Umarł 21 czerwca 1946 roku, został skazany na karę śmierci przez WSR w Poznaniu.

CZESŁAW MOCEK

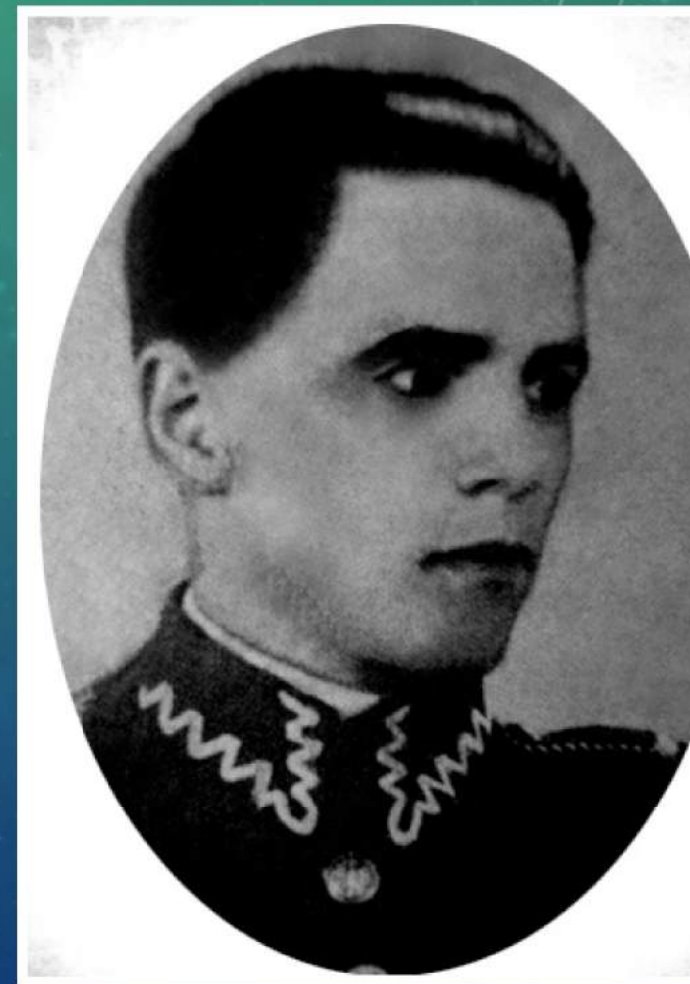
Czesław Mocek urodził się 2 czerwca 1917 roku w Koźmińcu. Jego pseudonimy brzmiały „Spirytus” oraz „Kordzik”.

Uczył się w Seminarium Nauczycielskim, które ukończył w 1936 r., później odbył roczny kurs w Szkole Podchorążych 25 Dywizji Piechoty. Od września 1937 roku pracował jako nauczyciel w szkole powszechnej w Koźmińcu. W 1939 r. urządzał wiece patriotyczne i antyhitlerowskie, które zapadły w pamięć okolicznym mieszkańcom, wśród których byli też Niemcy.

Plutonowy podchorąży Mocek został zmobilizowany 25 sierpnia 1939 r. do 70. pp. Mimo, iż był poszukiwany przez niemiecką policję, angażował się w działalność konspiracyjną najpierw w ramach Tajnej Organizacji Wojskowej, a potem, od połowy 1940 r., w Związku Walki Zbrojnej.

W styczniu 1945r. poślubił swoją łączniczkę Władysławę Błaszczyk "Jagodę".

Umarł 21 sierpnia 1945 roku, został zastrzelony przez funkcjonariuszy z UB.

LUDWIK MISIEK

Ludwik Misiek urodził się 12 sierpnia 1926 roku w Pleszewie. Jego pseudonim brzmiał „Robert”.

Był Polskim żołnierzem i pilotem szybowcowym.

Po ukończeniu 17 lat, w dniu 9 października 1943 roku został przez ojca zaprzysiężony do AK i otrzymał pseudonim „Robert”. Wypełniał m.in. zadania kurierskie między obwodami, brał udział w transporcie broni i materiałów dywersyjnych z Pleszewa do Ostrowa Wlkp. W 1944 roku został awansowany na kaprala.

Od maja 1945 roku do 20 sierpnia tego roku należał do Oddziału Partyzanckiego por. Ludwika Sienieckiego ps. „Szary” w Obwodzie Ostrów WSGO „Warta”, za co był m.in. poszukiwany przez Urząd Bezpieczeństwa. Po wojnie Ludwik Misiek jako były żołnierz podziemia był szykanowany. Obecnie major Ludwik Misiek mieszka w Poznaniu i pełni funkcję wiceprezesa Zarządu Okręgu Południowej Wielkopolski Światowego Związku Żołnierzy AK.

MARIAN WASILEWSKI

Marian Wasilewski urodził się 15 stycznia 1921 roku w Wysokiem Mazowieckim. Jego pseudonim to „Wilk”.

Będąc na zesłaniu wstąpił do 1 Dywizji Wojska Polskiego im. Tadeusza Kościuszki, ukończył szkołę oficerską (chorąży). Od lipca 1944 – pomocnik szefa sztabu, batalionu piechoty zmotoryzowanej 1 Brygady Panczernej im. Bohaterów Westerplatte. Walczył m.in. pod Lublinem, Studziankami, w Warszawie, Bydgoszczy, Trójmieście oraz Wejherowie, Lęborku i Kołobrzegu.

Po wycofaniu się Kempieńskiego w wyniku klęski pod Odolanowem z bezpośredniej działalności zbrojnej, dowództwo nad resztkami oddziału przejął Marian Wasilewski, który w strukturach WSGO „Warta” pełnił funkcję komendanta placówki Dobrzyca pow. Krotoszyn. Nadal opierał się na miejscowej ludności, która darzyła partyzantów nieślabnącym zaufaniem.

W ostatnich tygodniach życia Marianowi Wasilewskiemu towarzyszyła urodzona w Jarocinie Melania Patoka ps. „Muraś”.

Zmarł on 17 stycznia 2010 roku w Warszawie.

EUGENIUSZ KOKOLSKI

Eugeniusz Kokolski urodził się 1920 roku we Lwowie. Jego pseudonim brzmiał „Groźny”.

Był on oficerem konspiracji antykomunistycznej, dowódcą zgrupowania partyzanckiego działającego na terenie powiatu łódzkiego, łęczyckiego, łowickiego, brzezińskiego, tureckiego, kaliskiego, konińskiego, i kolskiego w ramach organizacji „Niepodległość”.

Eugeniusz ukończył siedem klas szkoły podstawowej. Z zawodu był ślusarzem. Po wybuchu II wojny światowej jego rodzina została wymordowana przez Sowieców. On sam miał walczyć w partyzanckich oddziałach sowieckich (dowódca grupy skoczków spadochronowych). Do Polski został repatriowany w marcu 1945 roku. Po powołaniu do „ludowego” WP został zatrudniony w łódzkim WSO, gdzie służył jako dowódca warty w stopniu sierżanta.

„Groźny” chciał popełnić samobójstwo, ale tylko ciężko się zranił i zmarł dopiero w areszcie UB w Turku 15 marca 1946 roku. Jego zwłoki sponiewierano i miano wrzucić do Warty w Uniejowie.

STANISŁAW BUDA

Pseudonim Stanisława Budy to „Orzeł”.

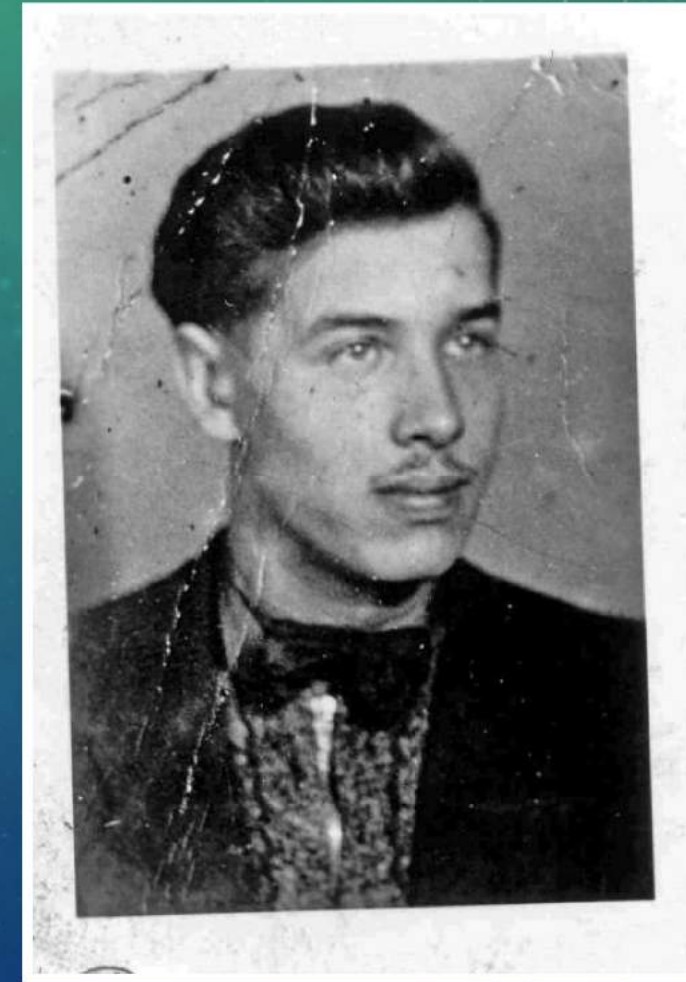
Miejsce dowódcy w nierozbitym do końca oddziale, zajął właśnie on. Miał też dowodzić akcjami na terenie powiatu kaliskiego.

O jego działaniach w grudniu 1945 roku zachował się zapis w materiałach po proboszczu parafii Lisków Aleksandrze Kwiatkowskim. Oto jego treść:

„ W Boże Narodzenie piękna pogoda, 5 stopni ciepła. Na pasterce kościół nie może pomieścić ludzi (była to pierwsza pasterka po okupacji), aż po bramę cmentarną. Dużo również wojska. W wigilię grupa partyzantów pod wodzą „Orła” została otoczona na Prażuchach i koloni Zakrzyn. W walce przebiła się do Liskowa wieczorem i rozproszyła się po domach. Również wojsko posuwając się za nimi zatrzymało się w Liskowie. A ponieważ jedni i drudzy byli jednakowo umundurowani (chodzili po ulicy nie wiedząc o sobie – skreślone) uczestniczyli w pasterce”.

Oddział pod dowództwem „Orła” działał do lata 1946 roku. S. Buda został wtedy aresztowany na stacji PKP w Ostrowie Wlkp. i następnie skazany wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Poznaniu na sesji wyjazdowej w Kaliszu, dnia 23.08.1946r.

Dalej jednak oddział operował w terenie, dziś już nawet nie sposób ustalić pod czyim dowództwem.

CIEKAWOSTKA

Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” obchodzony jest co roku 1 marca.

NA KONIEC

Mamy nadzieję, że ta krótka prezentacja na temat Żołnierzy Wyklętych Ziemi Kaliskiej się wam spodobała! 😊

Autorki: Kamila Bąk, Patrycja Bąk, Zofia Wypych z klasy 6b.

Źródła: Wikipedia, Internet.

